

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 221.770 van 17 december 2012
in de zaak A. 202.690/IX-7489**

In zake : Bartel JANSSENS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dirk Lindemans en Aube Wirtgen
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Keizerslaan 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Patrick Peeters en Jens Mosselmans
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpssteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingediend op 1 december 2011, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 4 juli 2011 van de Nederlandstalige
benoemingscommissie voor het notariaat, sessie 2007, waarbij Bartel Janssens niet
gunstig wordt gerangschikt.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord
ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 december 2012.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Dirk Lindemans, die verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Jens Mosselmans, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. In het Belgisch Staatsblad van 12 januari 2007 wordt een oproep tot de kandidaten bekendgemaakt voor het vergelijkend examen voor de rangschikking van kandidaat-notarissen voor het jaar 2007. Er zijn 36 plaatsen te begeven.

3.2. Op 6 februari 2007 stelt de verzoeker zich kandidaat. Op 10 maart 2007 neemt hij deel aan het schriftelijk examengedeelte.

3.3. Op 21 maart 2007 wordt aan de verzoeker meegedeeld dat hij geen 60 % van de punten heeft behaald op het schriftelijk gedeelte en dat hij bijgevolg niet wordt uitgenodigd voor het mondeling gedeelte van de proef.

Op vraag van de verzoeker vernietigt de Raad van State bij arrest nr. 203.066 van 19 april 2010 die beslissing. De Raad stelt onder meer:

“23 (...). De Benoemingscommissie is er dan ook toe gehouden het schriftelijk examen van de verzoeker, mede in het licht van de door hem in de processtukken geformuleerde kritieken, opnieuw te verbeteren en in functie van het resultaat daarvan te beslissen of de verzoeker al dan niet tot het mondeling gedeelte van het vergelijkend examen wordt toegelaten om hem daarna desgevallend te rangschikken voor de benoeming tot kandidaat-notaris.”

3.4. Op 15 september 2010 en 19 oktober 2010 vraagt de verzoeker aan de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat (hierna: de benoemingscommissie) zijn schriftelijk examen voor de rangschikking van de kandidaat-notarissen opnieuw te verbeteren en hem het resultaat daarvan mee te delen.

3.5. Op 28 oktober 2010 deelt de benoemingscommissie aan de verzoeker mee dat hem voor het schriftelijk gedeelte van het examen 61,75 punten op 100 worden toegekend en dat hij bijgevolg wordt toegelaten tot het mondeling gedeelte. Dit examengedeelte heeft plaats op 16 december 2010. Overeenkomstig artikel 39, § 1, tweede lid, van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt moet de kandidaat op het mondeling gedeelte “minstens 50 % van de punten” behalen.

3.6. Op 17 mei 2011 en 19 juni 2011 informeert de verzoeker naar het resultaat van het mondeling examengedeelte.

3.7. Met een aangetekende brief van 4 juli 2011, verzonden op 12 juli 2011, deelt de benoemingscommissie aan de verzoeker mee dat hij “niet gunstig geplaatst [is] in de rangschikking opgesteld van de kandidaat-notarissen voor het vergelijkend examen 2007”.

Dit is de bestreden beslissing.

3.8. Op 6 augustus 2011 vraagt de verzoeker hem inzage en afschrift te verlenen van zijn volledig examendossier, alsook een afschrift van het proces-verbaal dat op hem en de benoemde kandidaten betrekking heeft en van het proces-verbaal dat betrekking heeft op de 36ste best beoordeelde kandidaat, eerste niet gunstig gerangschikte.

Omdat zijn verzoek onbeantwoord blijft, stuurt hij op 23 augustus 2011 en 13 september 2011 een herinneringsschrijven.

3.9. Met een brief van 3 oktober 2011 stuurt de voorzitter van de benoemingscommissie een kopie van de volgende stukken aan de verzoeker:

- de brief van 4 juli 2011 van de benoemingscommissie waarbij aan de verzoeker wordt meegedeeld dat hij niet gunstig geplaatst is in de rangschikking van de kandidaat-notarissen voor het vergelijkend examen 2007;
- het proces-verbaal van de zitting van 16 december 2010 over verzoekers mondelinge proef;
- de “rangschikking van (de verzoeker) na de verbetering van de schriftelijke proef van 2007 en na de mondelinge proef afgenomen op 16 december 2010”.

Het voormeld proces-verbaal van het mondeling examen van de verzoeker vermeldt:

“De kandidaat meldt zich aan op het aangegeven uur.

De kandidaat werd gedurende twee maal twintig minuten ondervraagd door 2 groepen van telkens 4 ondervragers.

De hoorzitting verloopt volgens schema:

- kandidaat word binnengeroepen en ontvangen door de Voorzitter van elke deelcommissie,
- er worden vragen gesteld door de aanwezige Commissieleden zonder welbepaalde volgorde omtrent juridische kennis, concrete notariële materies, communicatievaardigheden, capaciteiten om een kantoor te leiden, deontologie, notariële boekhouding,
- er wordt aandacht besteed aan de attitude en de reactie van de kandidaat.

Om te vermijden dat de geschreven resultaten een invloed zouden hebben op de mondelinge proef, werden de leden van de Benoemingscommissie niet in het bezit gesteld van de gedetailleerde puntenlijst van de voorgaande proef. Een kopie van het curriculum vitae van de kandidaat ligt ter beschikking van de leden van de Commissie. De aanwezige leden geven elk een quotering die samengevoegd wordt om tot een eindresultaat te komen op 100. Na de examenronde komen de twee Commissies samen, worden de beide punten samengeteld per kandidaat en wordt opnieuw herleid tot een quotering op 100 punten.

Na discussie wordt het voorstel met eenparigheid aangenomen en wordt aan de kandidaat 42 % van de punten toegekend.

De kandidaat is derhalve niet geslaagd.”

De voormelde “rangschikking van Bartel Janssens na de verbetering van zijn schriftelijke proef en na de mondelinge proef” -die volgens de verzoeker niet bij de brief van 4 juli 2011 gevoegd was- vermeldt:

“De Nederlandstalige Benoemingscommissie voor het notariaat:

(...)

Dat de heer Bartel Janssens ingevolge een tussengekomen arrest van de Raad van State op 19 april 2010, de verbetering kreeg van zijn schriftelijke proef 2007 en ingevolge het behalen van meer dan 60 % op deze proef werd uitgenodigd op de mondelinge proef die daarvoor speciaal werd ingericht op 16 december 2010.

(...)

Overwegende dat aan het einde van het mondeling examengedeelte de Commissie de kandidaat een quotering toegekend heeft en gedelibereerd heeft over het resultaat conform de reglementaire bepalingen hieromtrent; dat de kandidaat minstens 50 % heeft behaald voor deze proef en bijgevolg dient ingeschreven te worden in voorlopige rangschikking die door de Benoemingscommissie opgesteld werd voor het jaar 2007.

Overwegende dat, volgens het examenreglement, aan elke kandidaat maximum 100 punten toegekend kunnen worden; dat, om de voorlopige rangschikking op te kunnen stellen, de Commissie in gelijke mate rekening moet houden met het resultaat behaald voor de schriftelijke en de mondelinge proef;

Overwegende dat, uit de resultaten die behaald werden op de verbetering van de schriftelijke proef en de mondelinge proef daarna georganiseerd werd door de Benoemingscommissie volgt dat:

- Bartel Janssens niet in nuttige orde gerangschikt wordt voor de benoeming tot kandidaat-notaris.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4. Volgens de verwerende partij is het beroep laattijdig, aangezien de verzoeker erop wijst dat de bestreden beslissing hem op 12 juli 2011 werd betekend.

5. De verzoeker stelt daar tegenover dat de kennisgeving niet verwees naar de beroepsmogelijkheden en dat hij dit beroep ingediend heeft binnen de vier maanden en zestig dagen na de kennisgeving.

Beoordeling

6. De verwerende partij betwist niet dat de bestreden beslissing aan de verzoeker betekend moest worden en dat die kennisgeving gebeurd is met een brief van 4 juli 2011, verzonden op 12 juli 2011, zonder dat daarbij melding gemaakt werd van de mogelijkheid om bij de Raad van State in beroep te komen. Overeenkomstig artikel 19, tweede lid, van de Raad van State-wet beschikte de verzoeker dan ook over een termijn van vier maanden en zestig dagen om een annulatieberoep in te dienen. Gerekend vanaf de ontvangst van de brief van 4 juli 2011 is het beroep tijdig ingediend.

De exceptie is niet gegrond.

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

7. De verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de formele motiveringswet) en van de materiële motiveringsverplichting, doordat hem geen kennis werd gegeven van de feitelijke en juridische motieven die het examenresultaat verantwoorden, en doordat de bestreden beslissing niet blijkt te steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen.

Hij adstrueert het middel als volgt: de motivering van een examenuitslag kan in de punten gelegen zijn maar zodra een beoordeling op meer dan kennisvragen slaat en zij bijgevolg een subjectief karakter krijgt, volstaat de vermelding van de punten niet meer om aan de formele motiveringsplicht te voldoen. De inhoud van de brief van 4 juli 2011 beantwoordt aldus niet aan de vereiste van een afdoende motivering, aangezien hem alleen het eindresultaat van het examen werd meegedeeld. Hij heeft nadien een afschrift gekregen van het proces-verbaal van de examenzitting van 16 december 2010 en van een document “voorlopige rangschikking van de meest geschikte kandidaten”, waarbij dit laatste stuk ten onrechte werd voorgesteld als een bijlage bij de brief van 4 juli 2011. Zelfs in de veronderstelling dat met deze motivering, die achteraf aan de verzoeker wordt meegedeeld, rekening zou mogen worden gehouden, stellen deze documenten hem niet in staat na te gaan of er motieven voor de bestreden beslissing bestaan en of deze de bestreden beslissing kunnen schragen. Het proces-verbaal van de zitting van 16 december 2010 en de voorlopige rangschikking bevatten immers geen enkele toelichting omtrent de beoordeling van de verzoeker en vermelden zelfs niet welke vragen hem werden gesteld. Uit die stukken kan zelfs niet worden afgeleid of het toegekende cijfer van 42 % van de

punten behaald werd op het mondeling gedeelte dan wel of het om het globaal cijfer voor het mondeling en schriftelijk gedeelte gaat.

Voorts kan volgens de verzoeker bij gebrek aan formele motivering van de bestreden beslissing, onmogelijk nagegaan worden of aan de materiële motiveringsplicht is voldaan. In ieder geval bestaat er een flagrante tegenstrijdigheid tussen het proces-verbaal van de zitting van 16 december 2010 -waarin wordt vermeld dat hij 42 % van de punten heeft behaald en derhalve niet geslaagd is- en de voorlopige rangschikking die de vermelding bevat “dat de kandidaat minstens 50 % heeft behaald voor deze proef en bijgevolg dient ingeschreven te worden in voorlopige rangschikking die door de Benoemingscommissie opgesteld werd voor het jaar 2007”. Die flagrante tegenstrijdigheid vormt een schending van de materiële motiveringsplicht en wijst op een onzorgvuldig besluitvormingsproces.

8. De verwerende partij antwoordt dat aan de verzoeker meegedeeld is dat hij niet gunstig geplaatst werd in de rangschikking van de kandidaat-notarissen voor het vergelijkend examen van 2007 en dat hij blijkens het proces-verbaal van 16 december 2010, zoals gevoegd bij de bestreden beslissing, 42 % van de punten behaalde voor de mondelinge proef. Daarmee is aan de formele motiveringsplicht voldaan, aangezien het mondeling examen zich niet onderscheidt van een klassieke proef en dit niet kan worden gelijkgesteld met een examen met een zuiver subjectief karakter. Aangezien het mondeling examen overwegend bestond uit kennisvragen, volstond de mededeling van de punten. Deze vaststelling geldt des te meer vanwege de objectieve wijze waarop het mondeling examen werd georganiseerd: de verzoeker werd gedurende tweemaal twintig minuten ondervraagd door een commissie van vier examinatoren, waarna elk lid van de commissies eerst afzonderlijk een quotering gaf, waarna iedere commissie een quotering op 100 punten gaf, en die quoteringen van beide commissies werden samengevoegd en opnieuw herleid tot een quotering op 100 punten, welk eindcijfer dan met eenparigheid werd aangenomen.

Volgens de verwerende partij getuigt de wijze waarop het mondeling examen georganiseerd werd van een verregaande structurele objectiviteit en biedt het examensysteem alle nodige waarborgen tegen onredelijke beoordelingen. Daarmee rekening houdend volstond in dit geval de mededeling van de punten en was geen uitgebreide motivering nodig. Zij voegt daaraan toe dat de verzoeker van de commissieleden niet mag verwachten dat zij hun beoordeling koppelen aan bepaalde passages uit het gesprek met de kandidaat. Overigens heeft de verzoeker geen belang bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing op grond van een vermeend motiveringsgebrek, aangezien hij de quoterings van 42 % als zodanig niet betwist.

De verwerende partij besluit dat met de mededeling van de punten in de brief van 4 juli 2011 aan de formele motiveringsplicht werd voldaan. Wat de door de verzoeker aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht betreft, merkt zij op dat de vermelding, in de voorlopige rangschikking, dat de verzoeker minstens 50 % van de punten behaalde, berust op een materiële verschrijving en dat in het eindbesluit van de voorlopige rangschikking duidelijk aangegeven is dat de verzoeker niet in nuttige orde voor de benoeming tot kandidaat-notaris gerangschikt werd; er bestaat bijgevolg geen tegenspraak in de motieven van de bestreden beslissing.

9. In zijn memorie van wederantwoord benadrukt de verzoeker dat de benoemingscommissie niet enkel naar zijn theoretische en juridische kennis heeft gepeild, maar dat zij ook vragen heeft gesteld over zijn management- en communicatievaardigheden en zijn attitude en reactie heeft beoordeeld. In dergelijk geval kan het puntenaantal op zich de examenuitslag niet onderbouwen, maar moeten de punten nader verantwoord worden. Uit de objectieve wijze waarop het examen zou georganiseerd zijn mag niet afgeleid worden dat aan het doel van de formele motiveringsplicht is voldaan. De formele motivering moet de betrokkene immers in staat stellen om met kennis van zaken te kunnen inschatten of het aangewezen is de bestuurshandeling te bestrijden. Aangenomen dat in uitzonderlijke gevallen kan worden afgeweken van de vereiste dat de motieven in

de beslissing zelf expliciet verwoord moeten worden, moet vastgesteld worden dat zulks te dezen zeker niet gebeurd is.

De verzoeker herhaalt voorts dat hij bij gebrek aan formele motivering van de bestreden beslissing onmogelijk kan nagaan of aan de materiële motiveringsplicht is voldaan. Hij blijft van oordeel dat de flagrante tegenstrijdigheid in de vermeldingen, in het proces-verbaal van de zitting van 16 december 2010 en de voorlopige rangschikking van de kandidaten, een schending van de materiële motiveringsplicht inhoudt. En waar hem tegengeworpen wordt dat hij zijn resultaat van 42 punten op 100 niet betwist, merkt hij op dat hij uit de motieven van de beslissing moet kunnen opmaken of het zin heeft zijn uitslag te bestrijden en dat hij, door het bestrijden van de motieven, ook zijn quoteringsbestrijdt.

10. In haar laatste memorie benadrukt de verwerende partij nog dat uit het proces-verbaal van 16 december 2010 blijkt dat de verzoeker werd ondervraagd over “onderwerpen van overwegend theoretische en juridische aard” zodat de proef neerkwam op “een klassieke proef” die niet gelijkgesteld kan worden met een examen “met een zuiver subjectief karakter”, zoals dat het geval is voor een examen van technische of artistieke aard. Zij herhaalt ook nog dat het examen “op objectieve wijze” is georganiseerd, aangezien twee commissies hem ondervraagd hebben en vervolgens een objectieve quoteringsopstelling hebben die uiteindelijk eenparig aangenomen is, zodat willekeur uitgesloten was en de mededeling van de punten kon volstaan; in ieder geval kan van de commissieleden, die allen deskundig zijn in hun vak, niet verwacht worden dat zij hun beoordeling koppelen aan een passage van het gesprek met de kandidaten, inzonderheid wanneer het om een groot aantal ondervragingen gaat. En aangezien de punten volstaan om de examenuitslag te onderbouwen moet in het administratief dossier geen andere documenten worden neergelegd die de punten rechtvaardigen.

Beoordeling

11. De verwerende partij merkt op dat de verzoeker zijn punten op zich niet betwist zodat hij geen belang heeft bij een vernietiging op grond van de vaststelling dat zijn examenuitslag niet gemotiveerd is. Zij verliest daarbij uit het oog dat een verzoeker slechts deugdelijk kritiek kan leveren op de beweegredenen van het bestuur wanneer het bestuur ze tot uiting gebracht heeft en hij daar kennis van heeft en dat de formele motiveringswet precies de mededeling van die gegevens beoogt.

12. De artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een afdoende wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de motiveringswet, bestaat erin dat de betrokkene bij lezing van de beslissing of van stukken die hem tijdig worden bezorgd, moet kunnen uitmaken of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, zodat hij met kennis van zaken kan uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

13. Voor het onderzoek van de vraag of de verwerende partij in dit geval de formele motiveringswet nageleefd heeft, wordt uitgegaan van de mededeling die de verzoeker met de brief van 4 juli 2011 gekregen heeft, van het proces-verbaal van de examenzitting van 16 december 2010 en van het stuk waarin de benoemingscommissie formeel vaststelt dat de verzoeker niet opgenomen wordt in de (voorlopige) rangschikking van de laureaten, dat aan de verzoeker

werd bezorgd vooraleer zijn termijn voor het indienen van een annulatieberoep verstreek.

Met die informatie wist de verzoeker dat hij op het mondeling examen 42 % van de punten behaalde en dat hij niet gunstig gerangschikt werd. In het licht van de formele motiveringswet rijst de vraag of de verzoeker met die mededeling over voldoende informatie beschikte om zijn uitslag te begrijpen en voor zichzelf uit te maken of hij met kans op succes zijn uitslag kon betwisten.

14. De beslissing die aan de verzoeker werd meegedeeld over zijn rangschikking door de benoemingscommissie verschaft hem niet de vereiste informatie om hem toe te laten met kennis van zaken uit te maken of het aangewezen is om de beslissing met een beroep tot nietigverklaring te bestrijden. In dat stuk is immers vermeld dat “de kandidaat” -dus de verzoeker- minstens 50 % heeft behaald voor (de mondelinge) proef en derhalve moet ingeschreven worden op de voorlopige rangschikkingslijst. Door vervolgens te stellen dat “Bartel Janssens niet in nuttige orde gerangschikt wordt”, bevat de meegedeelde beslissing tegenstrijdige motieven of wekt zij minstens de indruk dat de verzoeker wel het vereiste minimum behaald heeft, maar dat een of andere reden de benoemingscommissie toelaat hem toch niet in de rangschikking op te nemen. Dergelijk optreden staat haaks op een deugdelijke formele motivering.

15. Er wordt aangenomen dat, bij een louter kennisexamen, de in punten uitgedrukte uitslag van de kandidaten een deugdelijke grondslag vindt in de toegekende punten. De deskundigheid van de examinatoren en de afgebakende examenstof staan er immers garant voor dat de waarde van de kandidaat zonder subjectieve benadering kan beoordeeld worden. In het kader van de formele motiveringswet volstaat het in dergelijk geval dan ook de behaalde punten mee te delen; het komt dan aan de teleurgestelde kandidaat toe aannemelijk te maken dat de punten die hij behaalde op een onjuiste grond gegeven werden.

Anders is het wanneer de proef geen loutere kennisvragen inhoudt en de examinatoren in hun puntentoekenning een persoonlijk waardeoordeel over de kandidaten moeten formuleren en aldus onontkoombaar subjectieve elementen in aanmerking nemen. In dergelijk geval vormen de punten op zich geen deugdelijke grondslag voor de uitslag, maar wordt van de beoordelaars een nadere verantwoording verwacht. In geval de kandidaten geëxamineerd zijn door een commissie kan die verantwoording niet uitsluitend gelegd worden in het gemiddelde van de individueel toegekende punten -daarmee wordt immers de subjectieve beoordeling niet verduidelijkt- maar moet die verantwoording het resultaat zijn van een collegiale beraadslaging of moet minstens blijken dat de commissie zich aangesloten heeft bij de redenen die door commissieleden worden naar voren geschoven. Op grond van de formele motiveringswet moet de betrokkene zicht hebben op die verantwoording en zulks alvorens de termijn voor het indienen van een annulatieberoep verstrijkt.

16. Artikel 39, § 2, tweede lid, van de wet van 16 maart 1803 op het notarisambt bepaalt:

“Elke benoemingscommissie moet de voor de uitoefening van het notarisambt noodzakelijke kennis, maturiteit en praktische bekwaamheden van de kandidaten beoordelen en de meest geschikte kandidaten rangschikken op basis van hun bekwaamheid en geschiktheid”.

Die bepaling verleent aan de benoemingscommissie een beoordelingsbevoegdheid die ruimer is dan het toetsen van de theoretische kennis in het vakgebied. De punten alleen volstaan derhalve niet om haar beslissingen over de kandidaten een deugdelijke grondslag te geven. De omstandigheid dat de commissie mogelijks een groot aantal kandidaten moet ondervragen -wat overigens te dezen niet het geval was-, doet aan die verplichting niets af.

Uit het proces-verbaal van de examenzitting van 16 december 2010 blijkt voorts dat, in de lijn van wat de wet voorschrijft, aan de verzoeker vragen gesteld zijn over “zijn juridische kennis, concrete notariële materies, communicatievaardigheden, capaciteiten om een kantoor te leiden, deontologie,

notariële boekhouding” en dat de commissie “aandacht besteed heeft aan de attitude en de reactie van de kandidaat”. De beoordeling van de communicatievaardigheden, het peilen naar de attitude en het beoordelen van de reactie van de verzoeker tijdens het examen vereisen onmiskenbaar een persoonlijke subjectieve benadering van de juryleden, wat een nadere verklaring vereist over de door de benoemingscommissie toegekende punten. Als gezegd kan de eenvoudige optelling van de punten van alle commissieleden geen nadere verklaring vormen voor het eindresultaat, aangezien die individuele verantwoording niet gekend is en de commissie daar ook niet over beraadslaagd heeft.

Bij gebrek aan onderliggende verantwoording van de toegekende punten, berust de bestreden beslissing niet op een deugdelijke grondslag.

17. De verwerende partij stelt dat uit het proces-verbaal van de examenzitting blijkt dat het examen objectief verlopen is. Dat gegeven is evenwel niet relevant omdat de benoemingscommissie moet kunnen aantonen waarom zij, binnen de discretionaire bevoegdheid die zij uitgeoefend heeft, aan de verzoeker 42 % van de punten heeft toegekend.

De verwerende partij stelt ook dat van de juryleden niet verwacht kan worden dat zij hun punten koppelen aan een aspect van de uiteenzetting van de kandidaat. Dit is inderdaad correct, maar dit belet niet dat de benoemingscommissie na deliberatie -waarbij zij zich mogelijks kan aansluiten bij de overwegingen van een of meerdere juryleden- een verantwoording redigeert voor de punten die zij aan de kandidaat toekent. Alleen die verantwoording kan samen met de punten een deugdelijke grondslag vormen voor de uitslag.

18. De verzoeker heeft geen kennis kunnen nemen van de beweegredenen die de benoemingscommissie tot het puntentotaal van 42 % hebben gebracht. Dit betekent dat ook de formele motiveringswet miskend is.

19. Uit het dossier dat aan de Raad van State is voorgelegd blijkt niet dat de commissie een discussie gevoerd heeft over de beoordeling van de prestatie van de verzoeker. Integendeel, uit haar uiteenzetting in de memorie van antwoord blijkt dat de commissie zich beperkt heeft tot het vaststellen van een gemiddelde van de quoteringen van de individuele juryleden hetgeen, als hoger gezegd, geen deugdelijke verantwoording kan zijn. Dit betekent dat de benoemingscommissie, wanneer zij zich in het kader van het te verlenen rechtsherstel opnieuw over de zaak beraadt, onder de controle van de bevoegde rechter in de eerste plaats voor zichzelf zal moeten uitmaken of zij, op grond van gegevens waarvan vaststaat dat zij op 16 december 2010 bij de benoemingscommissie voorlagen, de toenmalige prestatie van de verzoeker alsnog met volledige kennis van zaken opnieuw kan beoordelen dan wel of zij die beoordeling afhankelijk maakt van een nieuw examen, na vastgesteld te hebben dat de toen voorliggende gegevens ontbraken of niet volstonden.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 4 juli 2011 van de Nederlandstalige benoemingscommissie voor het notariaat, sessie 2007, waarbij Bartel Janssens niet gunstig wordt gerangschikt.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 17 december 2012, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Geert Debersaques,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche